

ŽEROTÍN

27

září 2013
ročník XII
čtvrtletní zpravodaj
Obecního
úřadu Žerotín

Vydává: Obec Žerotín • Žerotín 13, Litovel 784 01 • Registrováno u MK pod značkou: EČ MK ČR E 17321 • redaktor: Jiří Němec • Redakce telefon: 585 312 027
mobil: 724 738 032 • email redakce: red.zpravodaj@seznam.cz • Názor autora článku nemusí být nutně názorem vydavatele, do textu autora nezasahujeme.
Uzávěrka příštího čísla: 10. prosince 2013

naš učitelský sbor; zleva: Mirka Trokanová, Marie Slimaříková a Gita Drozdová, foto: Jiří Němec

OBSAH - Povídání se starostou - Dětský den - Vyprávěnky - Poznáváme naše okolí - Žerotínská škola - Upozornění

Povídání se starostou

Slovo starosty v letošním zářijovém zpravodaji nehledejte. Vše, co starosta do něj chtěl napsat, jsem z něj „vytáhl“ během našeho rozhovoru.

Venku šedivo, prší. V kalendáři se prší třináctka a navíc je pátek. Přesto doufám, že starosta naší obce, pan Motáš přináší dobré zprávy.

Pane starosto, své slovo v červnovém zpravodaji jste věnoval prakticky celé úlevnému konstatování, že po letech boje o dotaci na kanalizaci je dobojováno a vítězství je naše? Že ještě letos se začne kopat a do konce roku 2015 musí být dílo hotové. Čtvrt roku uteklo od té doby jako voda a určitě jsme všichni zvědaví na další, konkrétnější informace.

Bohužel, musím konstatovat, že žádný výrazný posun nenastal. Nás, jako obec, zastupuje při vyřizování těch složitých věcí pražská firma Allowance, s.r.o. To je ta, která pro nás zajistila evropskou dotaci. Ovšem nyní nastala další fáze, kterou je vyhlášení výběrového řízení na firmu, která bude novou kanalizaci budovat. Ministrem podepsaný příslib dotace ve výši cca třicet dva milionů jsme dostali na konci května. Zbytek se skládá z dotace od Ministerstva životního prostředí, peněz z Krajského úřadu, našich našetřených peněz a půjček, kterou si budeme muset vzít.

Kolik si tedy obec bude muset půjčit?

Požádali jsme tři banky, Českou spořitelnu, Obchodní banku a Komerční banku o vypracování nabídky na osm milionů. Nejvýhodnější se zatím jeví nabídka České spořitelny, u které máme i běžný účet obce.

Čím bude obec ručit?

Ručit musíme samozřejmě majetkem. Mohli bychom ručit lesy a pol-

nostmi, ale zřejmě budeme dávat do zástavy kulturní dům. Máme výhodu v tom, že nyní máme všechny dluhy obce zaplacené, naopak jsme v situaci, kdy výrazně spoříme. Nesnažíme se utrácet. (Koupaliště 47 tisíc oprava dětského brouzdaliště. Nyní po vypuštění bazénu jsme odhalili závadu na filtrech u úpravny vody, které jsou nahnuté a bude nutné investovat do jejich opravy.)

V jaké fázi tedy nyní akce kanalizace je?

Firma Allowance finišuje s přípravou vyhlášení výběrového řízení. Netušili jsme absolutně, jak dlouhé, pro nás až nesmyslně dlouhé, termíny na všechno jsou. Nyní se navíc může stát, že po vyhlášení výběrového řízení a hlavně po jeho skončení a oznámení vítězné firmy, se můžou neúspěšně žadatelé proti výsledku odvolat. To víte, stavební firmy mají málo práce, bojují o každou zakázku a v samotném důsledku se vše značně protahuje, bohužel. Kdybychom uměli a mohli si vše zajistit sami, bylo by to fajn, ale dnes na všechno existují odborné firmy, které přesně znají všechny zákony, předpisy, možná úskalí a tak dále a bez těchto firem, dnes žádnou větší investici nepořídíte. Přesto se přiznávám, že jsme již hodně nervózní z toho, jak se čas natahuje. Momentálně všechny podklady pro vyhlášení výběrového řízení mají právníci a i u těch to bude ležet nejméně měsíc, jak nám bylo firmou Allowance řečeno.

Takže původní předpoklad, že se začne kopat ještě letos, se asi nesplní?

Určitě ne. Momentem vyhlášení firma musí informovat o tom, že se stavební firmy mohou do výběrového řízení přihlásit, umístit na internet, na vývěsku a všude tam, kde to předpisy nařizují. Navíc chceme zajistit výbě-

rové řízení na zajištění přípojek jednotlivých domů. Děláme to proto, že v současné době jsou vysoké poplatky u stavebního úřadu. Kdyby si každá domácnost vyřizovala stavební povolení na svou přípojku, stálo by to zbytečně moc peněz. Takto chceme zajistit, aby stavební povolení bylo vyřízeno obcí, pro všechny hromadně. Obec tento projekt a stavební povolení za občany zaplatí.

Ovšem vlastní realizaci, tedy vykopání a položení přípojky dle tohoto projektu, si zaplatí už každý sám, je to tak?

Ano. I zde se budeme snažit občanům vyjít vstříc a zajistit firmu, která by zhotovila přípojky hromadně, ovšem může se stát, že řada majitelů si z různých důvodů svou přípojku vybuduje jiným způsobem. Sami, nebo nějakou jinou firmou. To už bude záležet na každém osobně.

Jak je to s termíny? V posledním zpravodaji jste psal, že kanalizace musí být hotová do konce roku 2015. Přece tím, že se nezačne už letos, se čas zkracuje a můžou nastat komplikace?

Nejsme velká obec. Když se začne, kanalizace může být položena během jediného roku. To jde potom už rychle. Třeba v Pňovicích taky měli v obci během roku hotovo. Z toho obavu nemám.

Jaké jsou nové posuny v otázce písčivosti? Ta vzbuzovala před pár lety mnohé vášně a teď, jak se zdá, se nic neděje?

Máte pravdu. Tam se to úplně zarazilo, ale pozor! Ochrana zemědělského půdního fondu podala protest, že je v zamýšleném těžebním prostoru veliký zábor orné půdy. I když je to orná půda druhé jakosti, je to více jak deset hektarů a proto se věc začala

protahovat. Těžební firmě tyto průtahy ovšem, jak se zdá, začaly paradoxně vyhovovat. Jak je všeobecně známé, poptávka po stavebních materiálech v posledních letech v důsledku recese výrazně klesla a tak i odbyt písku by zřejmě byl problematický. Tohle ovšem nemáme oficiálně. To je naše domněnka, protože proč by jinak byl takový klid, že? Nejdřív byl z jejich strany veliký tlak, i my jsme byli již připraveni podepsat smlouvu, ze které, mimo jiné, by plynul do naší obecní kasy milion korun ročně, a teď je ticho.

Původně začala jednat s obcí firma Montana Bohemia a ta se nyní nějak přejmenovala?

Ano. Nyní se jmenuje LP Žerotín. Tedy Ložisko písku Žerotín. Ovšem to je v tuto chvíli všechno a záležitost není aktuální. Uvidíme, co bude dál. Není to v našich rukou. Navíc tím protestem se zbrzdila změna našeho územního plánu (ÚP).

To má ale vliv na další rozvoj obce.

Samozřejmě. Tím, že není změna ÚP schválená, nemůžeme zároveň začít s plánovanou výstavbou ve směru na Hnojice. Máme změnu ÚP číslo 4, 5 a 6. Číslo 4 se týká našeho Rolnického družstva, které chce vybudovat u rybníka sušičku na obilí. Číslo pět je rozšíření stavební zóny na Hnojice a číslo 6 je pískovna. Je to tedy vše v jednom balíku a kvůli tomu protestu se zábořem orné půdy, musíme čekat na rozehřešení. To by mělo u změn č.4 a 5 padnout do konce letošního roku. Změna č. 6, což je schválení dobývacího prostoru pískovny, proběhne až po vyřešení protestu se zábořem orné půdy.

Co můžete říci, pane starosto, k dalším činnostem obce?

Tak, především nás mrzí, že kvůli tomu o čem jsme tu už hovořili,

se obec nerozvíjí. Děláme jen drobné udržovací práce. Topolovou alej u Krnova jsme pokáceli a nyní chceme sázet novou. Na to jsou dotace a to dokonce až devadesáti procentní. I zde se ovšem objevily námitky z odboru životního prostředí ke skladbě dřevin, které bychom chtěli namísto pokácených topolů vysázet. Takže jsme museli skladbu dřevin překopat a teď snad žádost projde. V takových, zdánlivě obyčejných návrzích hraje roli třeba i to, že nad zamýšleným sázením vedou dráty vysokého napětí. Na to vše se musí myslet. A tak teď o dotaci žádáme znovu. Celá akce je zároveň spojena s ošetřením vzrostlých stromů na hřišti.

V jaké fázi je kácení v obecním lese?

Tam jsme měli rozplánováno kácení do tří etap. Teď se nám to kvůli nemoci pana Čundrleho trošku pozastavilo, ale jinak budeme pokračovat dál. Ono musíme nejen kácet, ale také zalesňovat.

Další akcí byla oprava, respektive výměna originálu sochy panny Marie u kaple sv. Marty. Jak výměna dopadla?

O letošních hodech byla socha panny Marie při mši vysvěcena. Repliku sochy se podařilo úspěšně dokončit i za přispění našich spoluobčanů. Soše se podařilo dát i další atributy, jako jsou třeba kovové, pozlacené blesky, které pro ni zhotovil kovář pan Jiří Němec ml. A to sponzorsky zcela zdarma, za což mu zde na tomto místě dodatečně děkujeme. Byl to příspěvek nad rámec běžných finančních darů.

Originál sochy bude dle původního plánu umístěn uvnitř kaple?

Pravděpodobně nebude. Zjistili jsme, že prostor uvnitř, už tak neveliký, by poměrně velká socha ještě dramaticky zmenšila. Uvažovali jsme o umístění v hnojickém kostele, ale to také

není průchozí. Nyní jsme ve stádiu hledání místa, kde by originál sochy panny Marie mohl být důstojně uschován. Jednak před vlivy počasí, ale též nenechavců a vandalů. Za nějaké návrhy budeme rádi.

Co třeba depozitář, lapidárium Arcibiskupství v Olomouci?

Vidíte, i to by možná byla možnost. V každém případě problém musíme rozumně vyřešit. Zatím je stále ve Vilemově, kde vznikala podle ní replika.

Načukli jsme letošní hody. Jak ty dopadly?

Na rozdíl od loňských, doplatily letošní hlavně na počasí. Na vedro. Kdo nemusel, zůstal raději doma. Zafungovalo samozřejmě koupaliště, ale na program přišlo minimum lidí. Odmítli, a to právě kvůli předpokladu slabých výdělků, přijet kolotoče. I to účast občanů, hlavně dětí, asi poznamenalo. Škoda.

Bude letos podzimní pěstitelská výstava?

Ano, bude. Buď 12. A 13. Října, nebo týden před předčasnými volbami tedy 19. a 20 října v našem kulturním domě. Přesný termín ještě upřesníme. Opět se účastní úspěšní pěstitelé a ukázky jejich výpěstků doplní výrobky našich žáků a také výstava z oblasti zájmových činností našich spoluobčanů. Celou akci chystá pan Vrána a pan Hubáček. Už mají zkušenost z úspěšných minulých ročníků a tak věřím, že i letošní výstava bude přínosná a bohatě navštívená.

Pane starosto, máte se svým zastupitelstvem před sebou poslední rok práce. Já vám přeju, ať jej dokončíte ve zdraví a úspěšně, a ať se rozběhnuté akce podaří dotáhnout do konce.

Dětský den

V neděli 21. července 2013 uspořádala TJ Sokol Žerotín na místním koupališti dětský den. Počasí nám přálo a to se také projevilo na hojně účasti. Pro děti bylo nachystáno mnoho soutěží (např. střelba ze vzduchovky na terč), za jejíž úspěšné splnění dostaly razítko či razítka, podle toho, jak to určovala pravidla. I když někteří malí hráči nebyli v této hře úspěšní, dostali taktéž razítko, alespoň za to, že se zúčastnili, aby nepřišli zkrátka a aby

z toho nebyli třeba nějak smutní. Přece jen, je to pouze hra. Po ukončení dětského odpoledne se mohli soutěžící a jejich rodiče, někdy i prarodiče okoupat speciálně zadarmo v bazéně. Když už jsme u těch razítek, tak je děti mohly vyměňovat za různé laskominy. Dalšími dobrotami pro účastníky dětského dne byl párek v rohlíku nebo hranolky s kečupem od manželů Pavlitových, kterým bych chtěl touto cestou za celou TJ Sokol Žero-

tín srdečně poděkovat. Dále chci poděkovat všem lidem, kteří se jakkoliv podíleli na organizaci a průběhu dětského odpoledne. Doufám, že se nám dětské dny v příštích letech vydaří stejně dobře, jako tomu bylo tento rok, ať už krásným počasím, nebo také podobně vysokou účastí, jako tomu bylo v roce 2013.

Za TJ Sokol Žerotín Tomáš Hrubý

Vyprávěnky starého hrnčíře

POVĚSTI Z LITOVLE

Napsal Karel Faltýnek

Ilustrace Václav Lamr

Jak hastrmani sněmovali na svých cechovních schůzích

Vždy jednou do roka, v čase, kdy se stromů začalo opadávat listí a blížila se zima, mívali i hastrmani svá cechovní shromáždění. Odbývalo se pokaždé na Kajtance u vodnického cechmistra, nejstaršího litovelského hastrmana Fanouška. Hastrmanské pozvání prováděl vždy ten nejmladší vodník, který v Litovli právě byl. V posledních časech to býval hastrman Vincek – vodnický pulec. Musel před každého hastrmana předstoupit, hluboce se uklonit a obvykle pravil: „Přejo upřimny pozdraveni od našeho pana cechmistra Fanouška a tímto vás prosím, abe ste přešil na našo cechovní schuzo.“

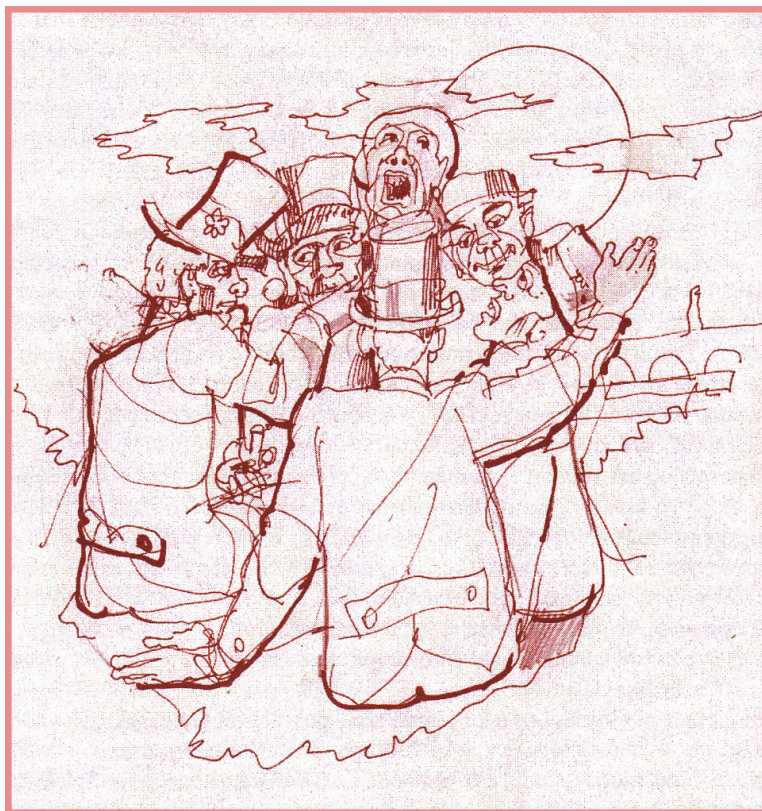
Pak podal každému vodníkovi zvláštní zvací list, a ten jej musel potvrdit svým podpisem. Vincek musel pozvání provádět vždy svědomitě a měl za povinnost obejít úplně všechny litovelské hastrmany, a to i normální vodníci z ostatních litovelských moravních ramen, i z Papírenského ramene, Muzejní vody včetně Příkopy – Malé vody. Jen v Nečizu žádný has-

trman nebydlil. Vincek se musel ke všem vodníkům chovat velice uctivě a k jejich plné spokojenosti.

Hastrmanské cechovní schůzi předsedal vodnický cechmistr Fanoušek:

„Vázení páni hastrmani. Napominám névic páne vodnike, keři sósedijó s hrnčířema. Na hrnčířské cechovní schuze sem se dověděl dovijaky nepřistojnosti. Zvlášť napominám hastrmana Vincka, abe još nešlapal po zboží hrnčířovi Pospíšilovi, protože ten cechmistrovi Kolóškovi slibil, že još nebude házet střepe do Morave. Nekeři hrnčíři to sice ještě sem tam dělajó, ale mají to zakázany. Napominám proto hrnčířsky hastrmane, abe dál pomáhale hrnčířům a abe

s nima bele zadobře. Všichni vodníci bez vyjimke abe dbale na to, abe se rebe nechetele zakázanym způsobem, a to čereněm a olifantem. Všeci dobře víte, že právě hrnčíři – tovariši só většinó pytláci. Dávají olifant do chleba a omámeny rebe pak netají a mají z toho ožitek. Temo je potřeba předcházet a dávat pozor, aby rebe takové chleba nežrale. Všecke vás proto napominám, abe ste ve všeci hastrma-

ni vecházele s hrnčířema po dobrým a aby ste s něma bele kamarádi. To mně včel musíte slíbit roke podáním.“

A tak každý vodník musel předstoupit před cechmistra Fanouška, podat mu ruku a složit zvláštní slib.

„Je tade ale jedna toze nepřijemná věc,“ pokračoval Fanoušek. „Dovzvěděl sem se, že se chystá regulace řeky Moravy. Znamená to, že zmizí

všecke říční zátočiny, hložky tuně, zrošená bode také Kajtánka a zasepe se Špitalsky rameno. Také začíná do řeky tyct špinavá voda. Navrhojo proto, abesme toť v Litovle bele co idyl to pude, ale po regulace řeky se bode muset vodstěhovat jinam. Včel ale děkojo všeckém, že přešle na schuzo a žádám je, abe po malé hostině šil každé do svyho rajono a čekal, až

co rozhodno.“ V pozdějších letech se ještě několik cechovních schůzí konalo, ale hastrmanů bylo stále méně. Jak postupně ubývalo hrnčířů, ubývalo i jich. Po regulaci Moravy se odstěhovali i všichni zbývající a od té doby už nikdo žádného v Litovli nikdy neviděl.

Poznáváme naše okolí

Od tohoto vydání Žerotína-našeho zpravodaje, budete mít možnost seznámit se blíže s širším okolím naší obce a nabídkou různých turistických tras. Ty můžete použít kdykoliv, když bude vhodné počasí a budete mít čas. Věřte, že mnozí z nás ani netuší, kolik krásných, obdivuhodných, zajímavých nebo romantických míst se nalézá v dosahu jednodenního výletu. LITOVELSKO

Ojedinelá vnitrozemská říční delta s cennými biotopy i turistickými atrakcemi. Přímou v srdci Hané se mezi starobylými městy Olomoucí a Mohelnicí se rozprostírá Chráněná krajinná oblast (CHKO) Litovelské Pomoraví. Tvoří ji komplex rozsáhlých lužních lesů a luk, unikátní v rámci celé Evropy. Jádrem Litovelského Pomoraví je hlavní přírodovědecký fenomén celé oblasti – vnitrozemská říční delta. Mimo to zahrnuje území CHKO i chlumní listnaté lesy Doubrava a krasový vrch Třesín s přístupnými Mladečskými jeskyněmi.

CHKO Litovelské Pomoraví byla zřízena v roce 1990. Její celková plocha činí 96 km². Jedná se o úzký, 3 až 8 kilometrů široký pruh okolo ramen řeky Moravy. Uprostřed tohoto jedinečného přírodního systému leží královské město Litovel. Právě ono propůjčilo svůj název celé chráněné oblasti.

Litovelské Pomoraví je mimořádné a výjimečné hned v několika směrech. V neobyčejně zachovalých a nenarušených lužních lesích, nivních lukách

a mokřadech se vyskytuje celá řada vzácných rostlin a živočichů. Hvozdy obklopující spleť říčních ramen Moravy navíc již od středověku plní významnou protipovodňovou funkci. Severní část CHKO mezi Litovlí a Mohelnicí střežená vápencovým vrchem Třesínem se zase pyšní neméně významnou kulturou chlumních listnatých lesů Doubrava, ležících na území někdejšího lichtenštejnského panství. Lichtenštejnové se v okolí Nových Zámků snažili o vytvoření volného anglického parku se souborem drobných romantických staveb jako jsou chrám Přátelství, Obelisk nebo umělá jeskyně Podkova. Krajinou kompozici navrhl Bernard Petri, autor úprav lednicko-valtického areálu.

Všechny uvedené krásy a klenoty Litovelského Pomoraví je možné díky husté síti kvalitních cyklostezek zblízka poznávat ze sedla jízdního kola. Nezapomenutelný pohled na CHKO skýtá také plavba po řece Moravě. Pro milovníky pěší turistiky jsou připraveny tři naučné stezky, které procházejí téměř celým územím Litovelského Pomoraví se všemi jeho pozoruhodnostmi.

Zpracovala Správa CHKO Litovelské Pomoraví

Pěší turistika - poznejte krajinu na vlastní nohy!

Nejlépe poznáte kraj i jeho příro-

du, ale i vesničky, když je projdete krok za krokem. Máte tak jedinečnou příležitost k zastavení a prohození pár vět s místními lidmi. Porozumíte tomuto kraji mnohem lépe a pochopíte historické souvislosti, které vám žádný průvodce nenabídne. Vydejte se na vlastní nohy Uničovskem a objevte pro vás tento kraj. Určitě vás nezklame.

K Moravskému Blániku

Nová Hradečná – Bradlo – Nedvězí – U Cikánského Buku – Šebená – Brníčko, zřícenina – Brníčko, koupaliště – Lesnice – Nový Dvůr – Zábřeh

délka:	22 km
občerstvení:	Nová Hradečná, Brníčko, Zábřeh
trasa:	celodenní
náročnost:	střední

Podrobnosti:

Vlakem do Nové Hradečné a odtud po červené na Bradlo (4 km), pokračujeme přes Nedvězí k Cikánskému buku (6 km), po červené pokračujeme do Brníčka k zřícenině hradu (3 km). Z Brníčka pokračuje do Lesnice (3,5 km) a přes Nový Dvůr se dostáváme do Zábřeha (5,5 km). Odtud vlakem nazpátek.

Trasa velmi pohodlná, procházející podhůřím Jeseníků. Spojuje několik turisticky zajímavých míst. Nejprve vede z Nové Hradečné lesem na skalní útvar Bradlo: legendární vrch zvaný Bláník Severní Moravy s mohut-

nou skálou (601 m n. m.), nejvýše položené místo Úsovské vrchoviny. Je nejjižnějším výběžkem Hrubého Jeseníku. Konaly se zde národní manifestace české menšiny v l. 1897 – 1938. Cvičná skála pro horolezce, hojně vy-

užívaná. Dobrý rozhled na všechny strany, zejména pak na jihovýchod do prostoru Uničovské tabule a na roviny Hané. Z Moravského Blániku sestoupíme přes věkovitý Cikánský buk do údolí Hraběšinského potoka ke

zřícenině hradu Brníčka. Sestupem z této pahorkatiny postupujeme nivou řeky Moravy posílené vodami Desné až do konečného cíle putování – Zábřeha. V Brníčku a Zábřehu možnost koupání.

Povídání o škole

Třicátého srpna byl pátek a školákům zbývaly poslední dva dny prázdnin. To učitelé v celé zemi už týden pilně pracovali, aby školy připravili pro start nového školního roku. Stejný scénář se odehrával i u nás, v Žerotíně.

Tři učitelky, Marie Slimaříková, která k nám dojíždí z Hnojic, Gita Drozdová, která dojíždí též, ale z Olomouce a trojici uzavírá žerotínská ředitelka Mirka Trokanová. Všechny tři si našly čas a poctily mne návštěvou. Povíдали jsme si právě o startu nového školního roku. Na začátku jsme si sdělili prázdninové zážitky. Z nich bylo zřejmé, že náš malý žerotínský učitelský sbor, je odpočatý a připravený vrhnout se do práce.

Naše dvoutrídka se nám od letošního roku rozšiřuje o pátý ročník. Kolik žáků bude tím rozšířením celkem?

M. T.: V tuto chvíli nám počet pořád skáče. Někdo se na poslední chvíli přihlašuje, někdo odhlašuje. Jak bylo řečeno, třídy budou dvě. V jedné budou ročníky první až třetí, ty budu mít na starost já a ve druhé třídě ročníky čtvrtý a pátý, ty bude učit Gita. Některé hodiny bude vyučovat Marie včetně výuky náboženství.

Kolik žáků tedy bude celkem?

M. T.: Vloni bylo šestnáct žáků. Letos s nárůstem o děti v pátém ročníku nás bude dvacet jedna. Pro nás bylo rozhodující, že loňští čtvrtáci přislíbili, že u nás zůstanou i v páté třídě. Pokud by tomu tak nebylo, pátý ročník bychom nezřizovali. Prvňáčků máme šest. Počet žáků už je tím pádem ve-selejší. Limit je totiž dvacet čtyři dětí.

Pokud počet klesne pod tuto hranici, musíme žádat obec o výjimku. Jakmile se obec zaváže, že výjimku schválí, zároveň se tím zavazuje, že bude doplácet to, co škole bude chybět v rozpočtu, hlavně na platy.

V minulém období dostala škola dotaci tři sta tisíc korun. Za ty se pořizovaly interaktivní tabule. Na co dál byly tyto peníze použity?

M. T.: V loňském roce jsme s dětmi jezdili do Olomouce do P centra. Zvlášť obě třídy.

G. D.: Trvalo to vždy čtrnáct dnů. Program byl zaměřený docela zajímavě. Například na zdravou výživu, na životní styl, nebo třeba na hrozby z internetu a tak dále. Hodně času se věnovalo společenskému chování, životosprávě. Děti si program užívaly a myslím, že je to nejen bavilo, ale skutečně program přinesl nějaké výsledky.

M. T.: Děti se u toho navíc seznámily lépe s Olomoucí. To hlavně ty starší. Dále jsme, my, učitelky absolvovaly řadu školení zaměřených hlavně na nové trendy a třeba právě na práci s interaktivní tabulí.

A budete nové poznatky skutečně ve své práci s dětmi využívat?

M. T.: Samozřejmě. Zvláště nyní, když nám přibyl další ročník, tak se to dá hodně využít.

Jaké změny chystáte, na co se mohou děti a potažmo i jejich rodiče letos těšit?

M. T.: Teď, když můžeme říct, že máme pedagogický sbor, lze práci lépe rozvrhnout. Každá se zaměřujeme na jinou oblast, jiným směrem. V poslední době se nám třeba hodně

zlepšila hudební výchova. Paní učitelka Drozdová je v tomto směru vzdělaná, ta se zaměří hlavně na ty starší a Marie Slimaříková zase mladší. Už nám zde od loňska dobře funguje malý dětský sbor.

Vím, že vloni během vánočního programu v našem kulturním domě došlo ke kolizi mezi vystupujícími dětmi a takzvanými posluchači. Říkám záměrně takzvanými, protože právě v tom byl kámen úrazu. Návštěvníci programu jej neposlouchali, malé děti s hlukem běhaly po celém sále, nikdo je neumravnil a do toho všeobecného hluku se svými tichými hláskami předváděli školáci, kteří program pilně nacvičovali a těšili se, že jej předvedou pozorným posluchačům. Tehdy jsi napsala do zpravodaje, že za těchto okolností už program pro tento velký sál chystat asi nebudete. Je to tak?

M. T.: Ano. Byla to hrozná zkušenost. Zklamalo to nejen děti, ale pochopitelně i nás. Všichni jsme si zažili veliký neúspěch.

G. D.: Děti velmi citlivě vnímaly, že jejich vystoupení vlastně nikoho nezajímá, že je nikdo neposlouchá.

M. T.: Právě proto jsme se rozhodli, že propříště budeme tyto akce pořádat jen na půdě školy. Budou komornější a přijdou na ně jen ti, kteří budou na program zvědaví.

Ale ve Strukově jste s tímtož programem měli úspěch, ne?

M. T.: Ve Strukově, tam nás velice rádi vždy vidí. A tam jsme skutečně i tentokrát úspěch měli. Tam si to děti vynahradyly.

A jak to tedy bude s vánočním programem letos?

M. T.: Letos se pravděpodobně zaměříme jen na jarmark na půdě školy. Zazpíváme koledy a bude tedy program rozhodně komornější. Rozhodně více se budeme chystat na výročí 110 let školy v Žerotíně. K tomuto malému jubileu bychom rádi uspořádali slavnost, asi na jaře, nebo začátkem léta. Zase by to bylo jen v rámci školy. Hlavně bychom se soustředili na výtvarné věci. A to je naše druhá silná stránka.

Vloni jste docela zazářili na podzimní pěstitelské výstavě. Váš sektor s dýněmi a různými výtvary s použitím přírodních materiálů byl milým zpestřením celé výstavy.

Letos výstava bude někdy v polovině října a už jsme s panem místostarostou Vránou domluvení, že naše škole se na výstavě bude zase prezentovat. Takže už teď hned od září se s dětmi zaměříme na výtvarnou výrobu. Nějaké výkresy a podobně. Ovšem je třeba si uvědomit, že v relativně malém kolektivu můžeme vytvořit zase jen omezené množství prací, které je možné vystavit. Práce musí projít nějakým výběrem, a když děti namalují nebo vytvoří deset prací, vybereme třeba jen pět.

Vy jste byla loňský rok v žerotínské škole poprvé. Jak se vám zde líbí?

G. D.: Já jsem tady spokojená. Myslím to opravdu. S Mirkou se mi spolupracuje dobře.

Jen jestli to neříkáte proto, že tu také sedíte!

G. D.: Ne, ne. Já bych takto odpovíдела, i kdyby zde nebyla. A dokud to půjde, hodlám zde vydržet.

A co výuka náboženství?

M. S.: Já jej do Žerotína jezdím vyučovat už osm let. Letos bude zase. Záleží samozřejmě na počtu dětí, ale předpokládám, že jich bude dostatek. V posledních letech, převedeno na procenta, do něj chodilo padesát procent dětí. To je slušné.

To je zajímavé. Asi je ten počet dán

i tím, že v Žerotíně je hodně křesťanských rodin s odpovídající rodinnou výchovou.

M. S.: Já si děti při výuce dělím podle věkových kategorií na menší skupiny a s těmi potom pracuji.

Také víme z tisku, že dochází ke změnám ve výuce matematiky. Jak se to projeví u nás?

G. D.: Zlomky začneme učit ve třetí třídě, i když pro děti je to velice složitě učivo.

Také se má zintenzivnit dopravní výchova. Jak je to s ní u nás?

M. T.: Dopravní výchova prostupuje všemi předměty a ročníky. Záleží na každé škole, jak si to zorganizuje. My využíváme možnosti jezdit na dopravní hřiště. Také Dům dětí a mládeže dělá pro čtvrtáky takový dopravní kurz, tak i ten využíváme.

U nás je zázrak, že se ještě nic na silnici dětem nepříhodilo. Množství rychle jezdících nákladních aut, kamionů a vůbec všech vozidel je až děsivé. Nedodržují předepsanou rychlost a tak se může stát snadno, a nejen dětem, cokoli.

M. T.: Souhlasím s tím. Je to fakt čím dál horší. A zvláště teď, když jsou zavřené Pňovice. Děti vedeme k tomu, aby na sebe dávaly pozor, aby měly povědomí o neustále hrozcícím nebezpečí.

G. D.: Jezdíme s dětmi na cyklistický výlet a také ve škole v přírodě, když mají kola, tak je učíme, jak se na silnici chovat. Musíme ovšem říct, že naše děti jsou na silnici velice ukázněné, dbají pokynů.

Bude letos škola v přírodě? Nebo je to, hlavně z finančního hlediska, pro rodiče čím dál větší problém?

M. T.: Uvidíme. Ještě se poradíme s rodiči a zařídíme se podle toho, jaký bude zájem. Ale rádi bychom jeli. Třeba loňská škola v přírodě se nám hodně povedla. Byli jsme v Horce nad Moravou na Lovecké chatě. Byl s námi Vojta Čouka, Lada Sejáková tentokrát nemohla, ale bylo to skvělých pár dnů. Také jezdíme v zimě

na hory, ale i v tomto případě uvidíme, jaká bude dohoda s rodiči, hlavně ohledně těch financí. Tyto výjezdy jsou každým rokem nákladnější.

Je ještě něco, co byste chtěly sdělit?

M. S.: Rády bychom, aby se dětem ve škole líbilo, aby ji braly nejen jako zábavu, ale jako práci, protože ona to pro děti vlastně práce je. Také bychom rády, aby rodiče viděli, že děti vedeme dobře a že podpoří, alespoň ústně naši malou školičku, že řeknou svým kolegům a kolegyním tady v okolí, že Žerotín má dobrou školu, že se oplatí sem děti přihlásit. Hodně rodičů totiž zvažuje přihlásit své děti rovnou do větších měst. Právě proto, že je tam můžou nechat celý den, už tam mají odpolední kroužky a tak podobně. Ovšem velká škola se rodinné atmosféře a menšímu počtu dětí ve třídách a tím i individuálnějšímu přístupu k jednotlivcům, nevyrovná. A pokud se jedná o děti mimořádně nadané a jejich chození do kroužků nebo kamkoli jinam, na sport, výuku na hudební nástroj a podobně, rodiče své dítě k takové aktivitě vždy nějak dopraví. Vždyť pokud se týká sportovního vyžití, tak náš Sokol se, myslím, dokáže o děti dobře postarat.

Milé dámy, děkuji vám za návštěvu. Přeji vám, aby letošní školní rok byl plný úspěchů vašich i vašich svěřenců a doufám, že se zase někdy brzy setkáme.

Jiří Němec

Upozornění!!!

Naše obec má konečně zcela nové webové stránky. Na nich samozřejmě je zpravodaj Žerotín umístěn a je, na rozdíl od toho ve schránkách, barevný.

DO OLYMPIE OLOMOUC ZDARMA VE VYHLÍDKOVÉM DVOUPATROVÉM AUTOBUSU S OTEVÍRACÍ STŘECHOU

Od 28.8.2013 bude z Vaší obce vyjíždět **vyhlídkový dvoupatrový autobus s otevírací střechou**, který Vás **zdarma** odveze i přiveze do/z Olympie Olomouc.

Odjezd z Vaší obce do Olympie:

Každou sudou středu v **15:42**

Každou lichou sobotu v **8:42**

Odjezd z Olympie zpět do Vaší obce:

Každou sudou středu v **19:00**

Každou lichou sobotu v **12:30**

Pozn: Sudý týden začíná v pondělí 2.9., 16.9., 30.9., 14.10., 28.10., 11.11., 25.11., 9.12., 23.12.2013
Lichý týden začíná v pondělí 26.8., 9.9., 23.9., 7.10., 21.10., 4.11., 18.11., 2.12., 16.12., 30.12.2013

Více informací naleznete na stránkách www.olympiaolomouc.cz

Provozovatel vyhlídkové jízdy: Mgr. Jan Žváček, Na Šibeníku 1, 772 00 Olomouc, telefon 602 755 858.